

47/2019.

**BUDAPEST FŐVÁROS XVI. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT
KULTURÁLIS ÉS SPORT BIZOTTSÁGA**

Készült a 2019. március 20-i képviselő-testületi ülésre

Készítette: Pordán Mónika kulturális és társadalmi kapcsolatok referense

Tárgy: Javaslat a Budapest XVI. kerület 105842/33 és 105842/2 helyrajzi számot összekötő névtelen közterület elnevezésére

Tisztelt Képviselő-testület!

Kerületünkben a 105842/33 és 105842/2 helyrajzi számot összekötő közterület jelenleg közterület névvel nem rendelkezik. Ez az újonnan leszabályozott utca a Szurmay Sándor fasorra merőleges, már kialakult területen található (3. melléklet, helyszínrajz)

Tájékoztatom a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a közterület- és városrésznevek megállapításáról, azok jelöléséről, valamint a házszám-megállapítás szabályairól szóló 94/2012. (XII. 27.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban R.) 2.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint „Minden közterületet el kell nevezni.”

Az R. 5.§-a értelmében, a „Közterület elnevezését és az elnevezés megváltoztatását bárki kezdeményezheti az érintett közterület helye szerinti kerületi önkormányzatnál, vagy a Fővárosi Önkormányzatnál.”

Az R. 6.§

- (3) bekezdése szerint, „A kerületi önkormányzathoz benyújtott kezdeményezést a kerület támogatása esetén kell a főpolgármester részére megküldeni.”
- (4) bekezdés szerint, „A közterület-elnevezéssel kapcsolatos javaslatot a főpolgármester terjeszti Budapest Főváros Önkormányzata Közgyűlése (továbbiakban: Közgyűlés) elé.
- (5) bekezdés b) pontja értelmében a Közgyűlés hatáskörébe tartozik: a közterületek elnevezése, elnevezésük megváltoztatása”.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a javaslatokkal kapcsolatban alakítsa ki álláspontját és hozza meg a döntését

Határozati javaslat

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete javasolja a Budapest Főváros Önkormányzata Közgyűlésnek, hogy a Budapest XVI. kerület, **105842/33 és 105842/2 helyrajzi számot összekötő közterületet Maderspach Viktor sétánynak nevezze el.**

A Képviselő-testület felkéri a Polgármestert, hogy gondoskodjon a határozat Budapest Főváros Főpolgármestere részére történő megküldéséről.

Határidő: 2019. április 19.

Felelős: Kovács Péter polgármester

(Elfogadása egyszerű szótöbbséget igényel.)

Budapest, 2019. március 6.

Antalóczy Csaba
Kulturális és Sport Bizottság elnöke

Törvényességi szempontból megfelelő:

dr. Csomor Ervin
jegyző

Tárgyalásra kijelölt bizottság: Kulturális és Sport Bizottság

Melléletek:

1. melléklet: 105842/33 és 105842/2 helyrajzi számot összekötő közterület elnevezése tárgyú levél
2. melléklet: helyszínrajz
3. melléklet: jogszabályi rendelkezések

1. sz. melléklet

pm-202/2019.

LA'SSA: DR. CSÖRÖG
FERENC

Dr. Kovács Péter
Budapest XVI. kerületi Önkormányzat
1163 Budapest, Havashalom u. 43.

Poudalu Mária (CSÖRÖG)
(+53)
J-114/2019. 02.25.
ILT. (la) (1)

Kovács Péter polgármester úr részére!

Tisztelt Polgármester Úr!

Hivatkozással korábbi személyes megbeszélésünkre ezúton teszek javaslatot az Önkormányzat felé, hogy az Erzsébet-ligetben a Szurmay Sándor sétányra merőleges jelenleg névtelen utcát Maderspach Viktor sétányra nevezzék el.

Javaslatom indoklásaként közlöm az alábbiakat:

Anyai nagyapám, Maderspach Viktor (1875-1941) a Dél-Erdélyi magyarság egyik meghatározó egyénisége a XX. század elején. Mérnök, a Kárpátok híres vadásza, szilárd jellemű katona, az I. Világháború többszörösen kitüntetett frontharcosa, Erdélyért, a magyar hazáért nagy áldozatokat vállaló rendíthetetlen hazafi, s vadászati és történelmi élményeit jó tollal megíró író, aki 1934-től 1941. október 3-án bekövetkezett haláláig Mátyásföldön (Huszár u. 25) élt családjával. Eseményekben gazdag életútjának és irodalmi munkásságának ismertetése jelen levél kereteit meghaladják, ezért levelémhez mellékeltem megküldöm Maderspach Viktor életrajzát is.

Megjegyezni kívánom, hogy Maderspach Viktor azon bátor hazafiak közé is tartozott, akik önkéntes fegyveres harcukkal 1921-ben elérték azt, hogy Sopron városa és környéke hovatartozásáról végül is népszavazás döntson, s magyar maradjon. Az Ő és társai áldozatvállalása nélkül Sopron ma Ödenburg néven osztrák város lenne.

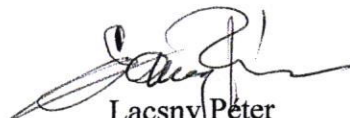
Végezetül megemlítem, hogy a közelmúltban a Duna TV által hadtörténészek közreműködésével az 1916-os román betörés elhárításáról készített dokumentumfilm, a „Z hipotézis” is elismerően rajzolja meg Maderspach Viktor alakját, akinek katonai teljesítménye nagyban hozzájárult a román fronton elért győzelemhez.

A fentiek alapján tehát kérem javaslatom megfontolását és megtisztelő döntésüket, mely nagyapám kegyeletének ápolásához nagymértékben hozzájárulna!

Budapest, 2019. február 18.

Melléklet: M.V. életrajz

Szíves válaszukat várom tisztelettel:

Lacsny Péter
okl. gépészmérnök
1165 Budapest, Géza u. 10.
lacsny peter@freemail.hu

Maderspach Viktor 1875 – 1941

Anyai nagyapám Maderspach Viktor 1875 február 10-én született Dél-Erdélyben, Vaspatakon. Ősei az 1700-as években Tirolból települtek a Temesi bánságba, a török hódoltságtól megszervedett területre. Jelentős bányászati és vaskohászati kultúrát hoztak magukkal új hazájukba.

Nagyszüleinek sorsa már szorosan összekapcsolódik a magyar nemzettel, a hazával.

Nagyapja, Maderspach Károly korának kiváló műszaki embere, vas- és acélszerkezetű hidak tervezője, kivitelezője. 1838-ban hídtervével részt vesz a Pest-Budát összekötő Duna-híd tervpályázatán, melyet végül is gr. Széchenyi István is kiválónak minősít.

Az 1848-49-es szabadságharcban ruszskabányai vasüzemében a honvédsereg részére gyártja a fegyvereket és egyéb hadfelszerelési tárgyakat. 1849-ben a világosi fegyverletétel után felesége Maderspach Károlyné sz. Buchwald Franciska Ruszskabányán fogadja a menekülő Bem tábornokot és kis csapatát, megvendégeli őket, éjszakára menedéket ad számukra. Mindezekért a Maderspachok súlyos árat fizetnek. Haynau pribékje, Gröber százados az ötgyermekes családját lefogatja, majd félmeztelenre vetkőztetve nyilvánosan megvesszőzteti 1849 augusztus 23-án. Maderspach Károly a vesszőztetés hírének hatására öngyilkosságot követ el.

A nagyszülők példája, hazaszeretete Maderspach Viktor jellemét és életútját is meghatározza. A jó Isten kiváló képességekkel, remek fizikai adottságokkal áldotta meg, s ezen adottságait kalandokban bővelkedő élete során maga is továbbfejlesztette.

Gyermekkorát a Hunyad megyei Zsil völgyében levő családi birtokon éli meg. Apját, aki maga is a kor jeles vadászai közé tartozik 10 éves korában veszíti el. Lakhelyét a Déli-Kárpátok, a Páreng és a Retyezát vadonjai övezik, itt a természet szinte még háborítatlan. Az itt élő emberek az őserő képviselői, erdőmunkások, favágók, szénégetők, a Monarchia, sőt Európa minden részéből összeverődött kalandorok, orvvadászok is megtalálhatók közöttük. Ilyen környezetben nőtt fel és nevelődött az ifjú Maderspach Viktor, aki korán megtapasztalta a vad természet erejét és szépségét, s akire ez a környezet egész későbbi életére nagy hatást gyakorolt.

Középiskolai tanulmányait Budán az Ilona utcai gimnáziumban végezte. Ekkor a pesti rokonoknál lakik, de alig várja a vakációkat, hogy hazatérhessen, s vadász szenvedélyének élhessen. 15 éves gimnazista, amikor 12-es, apjától örökölt rövid kétsövű fegyverével egyedül ül ki medvelesre, hogy a csobánok által jelzett rettegett nyájpusztítót meglője. 17 éves, amikor első zergéjét elejti egy öreg olasz vadász, Ferrució által szerzett Remington rendszerű puskával. Még az érettségi vizsga előtt szülői engedély mellőzésével kalandvágtyból a nyári szünidőben egy dunai gőzhajón kazánfűtői „állást” vállal, s a Dunán a Fekete tengerig hajózik, majd onnan hasonló módon eljut Törökországba. Ekkor kezd törökül is tanulni.

1893-ban beiratkozik a Bécsi Műszaki Egyetemre, s ott szerzi 1897-ben gépészmérnöki diplomáját. Az egyetemi évek alatt sokat sportol, versenyszerűen vív, lovagol, tornázik, atletizál. A diploma megszerzése után visszatér Iszkronyba, s átveszi édesanyjától a több ezer holdas birtok (jórészt erdők-legelők) és a fűrészüzemek, mészégető üzem gazdálkodásának irányítását. Ekkorra már nyelvtudása is kiteljesedik. Kiválóan beszél, ír, olvas németül, franciául, angolul, olaszul, románul, törökül. Rendszeres olvasója az „Illustration” című francia lapnak. Ezekben az években tudásszomja a nagyvilág megismerése felé hajtja. Sokat utazik külföldre.

1902-ben New Yorkban lép az Újvilág partjára. Utazásának fő célja megismerni az észak-amerikai fakitermelést, s tanulmányozni a fejlett faipart. New York-ból a Michigan állambeli Saginaw városkába megy, s itt pár hetet mint faipari munkás különböző gyárakban dolgozva gyűjti a szakmai tapasztalatokat. Ezt követően az amerikai bútoripar fellegvárába Grand-Rapidsbe utazik, ahol mint erdőmunkás nyer alkalmazást. Hazatérte után, 1903-ban az Észak-Amerikában szerzett szakmai tapasztalatait az Ungváron megjelenő „Magyar Erdész” című szaklapban adta közre. Észak-Amerikai útja során Dianának is áldozott. Michigan államban vizivadra és amerikai fajt félékre vadászott, Visconsin államban apróvadon kívül egy virgin szarvasbikát sikerült elejtenie.

Amerikai útjáról hazatérve szeretett vadászterületein a Páreng és Retyezát vadonjaiban éli ki igazán vadászszünetét. Vadórrel, Gyorgyéval számtalan vad nyomát követte, sokszor akár egy héttig, tíz napig, míg sikerült becserkésznie, elejtenie. Szívóssága, kitartása és herkulesi ereje segítette hozzá, hogy végül is 17 medvét sikerült leterítenie. Magányos vadász volt, nem tartozott az „úri vadászok” közé. (Úri mulatságként szervezett hajtóvadászaton csak ritkán vett részt, többnyire a társaság kedvéért.) A vadászatot izgalmas, érdekfeszítő, sok kitartást, természetismeretet igénylő sportnak tartotta. Ha a szükség úgy kívánta a vadászat során a teherhordó szerepét is szívesen magára vállalta, hiszen sokszor a lakhelyétől 40-50 km távolságra elejtett medve lenyúzott súlyos bőrét, élelmiszerral megrakott hátizsákját és fegyverét maga viszi haza. A Déli-Kárpátokat úgy ismeri már mint a saját tenyerét. Ennek köszönhető, hogy 1912-ben egy eltévedt katonai járőr megmentésére alakult síexpedíciót sikerrel vezetett a Vöröstoronyi szoros környékén.

1914-ben a világháború kitörésekor azonnal jelentkezik harctéri szolgálatra. Az orosz frontra vezénylik, ahol mint az ott harcoló huszárezred tisztje kitűnik bátorságával, bajtársiasságával, keménységével. Rövidesen kitüntetik, előléptetik, majd főhadnagyként zászlóalj parancsnoki beosztást kap. Ezredével részt vesz az Északkeleti-Kárpátokban az orosz Bruszilov féle offenzíva súlyos elhárító harcaiban, mellyel sikerül megakadályozni azt, hogy a sokszoros túlerőben lévő orosz csapatok előzőljék hazánkat. Még itt a harctéren is megtalálja a vadászat lehetőségét. 1915 karácsonyán ezredének tisztikara részére ő biztosította az ünnepi ebédhez a vadat és a halat. Katonai karabéllyal sikerült őzbakot, s néhány nyírfajdot lőnie. A közeli patakból fogott csukákkal egészítette ki a zsákmányt.

1916 nyarának végére az orosz támadás kifulladás, s két évi harctéri szolgálat után szabadságolásra hazatér Iszkronyba. Alig ér haza, amikor is 1916 augusztus 27-én hitszegő módon (Románia korábban semlegességét kinyilvánította) a románok csapataikkal betörnek a védtelen Dél-Erdélybe. Menekíti családját a Vulkán szoroson is betörő martalócok elől, s azonnal jelentkezik katonai előjárójánál szolgálattételre.

Mint a terepet kiválóan ismerő felderítő különítmény-parancsnok részt vesz a betolakodók ellen vívott súlyos harcokban. Számtalan sikeres akciója nagyban hozzásegíti a hadvezetést ahhoz, hogy november 6-áig Magyarország területéről a románok kitakarodjanak. Ezt követően aktív részese a már Romániában folyó hadműveleteknek, melynek során a Központi Hatalmak Románia hadseregeit tönkreteszik, s Bukarest elfoglalása után a demoralizált ellenséget a Fekete-tengerig üldözik. (Ezen háborús élményeit később „Az oláhok vérszemében a Fekete-tengerig” című először 1930-ban megjelent könyvében írja le. Legújabb kiadása a Masszi Kiadó gondozásában 2007-ben került az olvasók kezébe.)

Sajnos az I. Világháborúból hazánk mint az Osztrák-Magyar Monarchia tagállama az antant államok túlerejével vívott hősiesség ellenére a vesztes országok közé kerül. A béketárgyalásokat megelőzően hazánk pozícióját tovább rontják a külföldről szított forradalmak. A győztes Antant Hatalmak a fegyverszünet beállta után Romániát újból felfegyverzik, s a román csapatok az Erdélyt önfeláldozóan védő Székely Hadosztály heroikus küzdelme ellenére betörnek Magyarországra.

Maderspach Viktor ebben az időszakban, mint önkéntes huszárcapitány csatlakozva a Kratochwill Károly ezredes parancsnoksága alatt harcoló Székely Hadosztályhoz újlag kiveszi részét hazája védelméből. A szomorú vég azonban bekövetkezik, a románok az antant segítségével megszállják Magyarországot, s a győztes hatalmak kegyetlen döntése megszületik, a szövetséges Antant Hatalmak a trianoni diktátumot 1920. június 4-én aláírják és kihirdetik. Maderspach Viktor a békeszerződés aláírásakor a Petrozsénytől délre fekvő Iszkronyban a családi birtokon tartózkodik, s akarata ellenére a békeszerződés következményeként román állampolgár lesz.

A románok ismerik I. Világháborús szereplését, a Székely Hadosztályban véghezvitt tetteit. Tudják, hogy egy rendkívüli ember, magyar hazafi, a magyar hazáért és Erdélyért nagy áldozatokat vállaló család sarja. Érthető módon Maderspach Viktor és családja is szálla a román hódítók szemében. Ő a dél-erdélyi magyarság egyik kimagasló alakja. Nagy vad a román titkosrendőrség, a sziguranca számára, akire vadászva biztosra kell menni, ezért román provokátorok révén 1921 májusában csapdát állítanak neki. Ő azonban résen van, a rá fegyvert fogó titkosrendőrt hatalmas testi erejét kihasználva elküldi az élők sorából, majd fegyvert ragadva a havasokon át az őt üldöző zászlóaljnyi csendőr és katona elől sikerül kilenc nap alatt Szerbián keresztül Csonka-Magyarországra átverekednie magát. Így nagy valószínűséggel ő volt az utolsó magyar aki Trianon után fegyverrel a kézben hagyta el az általa nagyon szeretett szűkebb hazát, Erdélyt, s a Déli-Kárpátokat. 1921 május 16-án érkezett meg Szegedre.

Kalandos és hihetetlenül izgalmas eseményekben gazdag meneküléséről az 1927-ben a Stádium Sajtóvállalat Rt. Kiadásában megjelenő „Menekülésem Erdélyből” című könyvében számol be olvasó közönségének. Ezen könyve több kiadást ért meg. A II. Világháború után viszont a kommunista diktatúra évtizedei alatt az elfelejtésre ítélt tiltott könyvek listájára került. Nem véletlenül! Gondolatai, cselekedetei ellentétesek voltak az idegen hódítók ideológiájával, a Szovjetuniót kiszolgáló magyarországi kommunista rendszer alapköveként hirdetett proletár internacionalizmussal, mely minden nemzeti érzést igyekezett elfojtani, s nem riadt vissza a történelem hamisítástól sem. Maderspach Viktor „Menekülésem Erdélyből” című kötete végül 2007-ben jelenik meg újra a Masszi Kiadó reprint kiadásaként. Maderspach Viktor tehát 1921 nyarán mindenétől, családjától, vagyonától szűkebb hazájától megfosztva érkezik Budapestre.

Mit is jelentett a trianoni békeszerződés, a diktátum?

Magyarország területe a diktátum előtt 325.000 km², a békeszerződés után 93.000 km² zsugorodott. Lakossága 20.837.000 fő volt, Horvátország nélkül 18.100.000 fő.

Az ország megcsonkítása után a lakosság lélekszáma 7.516.000 főre csökkent.

Magyarország területének 64 %-át, lakosságának 72 %-át elvesztette. A nemzetet öt részre szakították. A trianoni határokon kívül rekedt magyarság létszáma 1920-ban 3.237.000 fő volt. Minden harmadik magyar idegen állam fennhatósága alá került kisebbségi sorsra ítélve. Családok szakadtak szét, sokan az idegen fennhatóság miatt menekülni kényszerültek. A magyarságukat vállalók sok esetben, különösen Erdélyből atrocitásoknak kitéve, védelem nélkül, sokszor pusztá életüket mentve menekültek a megmaradt, kifosztott csonka hazába.

A románok a diktátum aláírását követően azonnal lezárják a határokat s megkezdik Erdély és a Partium bekebelezését, a „rendcsinálást”. Az erdélyi magyarságra szomorú és nehéz idők következnek. A magyarság kiemelkedő vezető egyéniségeit a megszerveződő, jórészt a Regátból és Moldvából származó csendőrség, valamint a titkosrendőrség, a sziguranca emberei a békeszerződésben rögzítettek ellenére folyamatosan megfigyelik, üldözik, a legkisebb vétség esetén súlyos börtönbüntetésre ítélik.

Nem kímélik a magyar érzelmű emberek családját sem, őket is folyamatos zaklatással próbálják megrémíteni, elhallgattatni, életüket ellehetetleníteni.

Nem volt sokkal jobb a helyzet az újonnan alakult Csehszlovákiához csatolt Felvidéken és a Jugoszláviához csatolt Délvidéken sem.

Az Antant még a volt szövetséges Ausztria számára is területeket ítelt meg Magyarország rovására, Burgenlandhoz kívánták kapcsolni Sopron városát és környékét is.

A megmaradt csonka országba amíg lehetett özönlöttek az elszakított országrészekből földönfutóként a menekültek, akiknek nagy része csak a pályaudvarokon veszteglő vagonokban talált ideiglenes szállást. (Az Országos Menekültügyi Hivatal adatai szerint 348778 fő menekült az elcsatolt területekről a csonka hazába.)

Általánossá vált a munkanélküliség, a nyomor, a kilátástalanság. Az ingyen konyhák előtt a napi egy adag ételért hadirokkantak, menekültek és munkanélküliek tömegei álltak sorba.

Az ország gazdasága romokban hevert, ugyanakkor a Trianoni békeszerződés rendelkezései értelmében Magyarországra a győztes Antant Hatalmak részére fizetendő hatalmas összegű és hosszútávú jóvátételi kötelezettséget róttak ki. Mindezt tetézte az, hogy Magyarországot a diktátum megfosztotta nyersanyag forrásainak nagy részétől, hiszen azok az utódállamokhoz kerültek. Az utódállamok pedig a francia diplomácia segítségével összefogva megalkotják a kis-antantot (1920. augusztus 14-én Belgrádban megkötik a csehszlovák-jugoszláv, majd 1921. április 23-án létrejön Csehszlovákia és Románia szerződésükötése, melyhez később Jugoszlávia is csatlakozik) mely politikai, katonai és gazdasági téren igyekszik bilincsbe verni szerencsétlen hazánkat.

Gróf Bethlen István 1921. április 14-én megalakuló kormánya szinte megoldhatatlannak tűnő feladat előtt áll. A hivatalos politikai álláspont: betartani a békeszerződés rendelkezéseit, teljesíteni a Magyarországon tartózkodó Antant missziók kívánságait, s megkísérelni a konszolidációt. A kormányzati politika a kis-antant támadásaitól tartva az ellenállásra még gondolni sem mer, apátia és bénultság jellemzi a hivatalos álláspontot, mely tudomásul vette a még be nem fejezett ország csonkítást, Sopron és környékének Ausztriához csatolásának tényét is.

A magyarság legjobbjai közül azonban sokan elviselhetetlennek tartják a belenyugvást abba a helyzetbe, hogy Szt. István, a szent korona országa – melyért annyi magyar vért áldozott a nemzet – a mértéktelenül mohó szomszéd államok prédája legyen. Úgy látják, hogy az elrabolt területek visszaszerzésére lehetőség van, ha sikerül megfelelő katonai erőt szervezni a cél érdekében. Sokan közülük, mint legitimisták Magyarország felkent királyának, a magyarságot szerető és tisztelő IV. Károly királynak visszatérésében, és ha kell életük feláldozásával is a haza védelmében vívott fegyveres harcban látták a megoldást, s így is cselekedtek. Maderspach Viktor is ezen bátor hazafiak közé tartozott.

Hogy tévedtek-e ezek a bátor és hazaszeretettől fűtött emberek, mind a mai napig nem eldöntött kérdés. Egy dolog biztos! Az ő áldozatkészségük és bátorságuk nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Sopron és környékének Ausztriához csatolása ne történjen meg, hogy végül is ezen országrész hovatarozásáról kivételesen az 1921. december 14-16.-a között megtartott népszavazás döntsön.

Ezen rövid helyzetelemzés után térjünk vissza Maderspach Viktorhoz, aki mint előzőkben említettük 1921 nyarán Budapestre érkezik.

Tájékozódik, harcedzett tisztként jelentkezik a Honvédelmi Minisztériumnál, hogy felajánlja szolgálatait az elcsatolt területek visszaszerzéséért. A Trianoni békediktátum szorításában élő új magyar kormányzat azonban semmi kockázatot nem mer felvállalni, s így számára csak ünnepi buzdító szónoklatok megtartását adták volna feladatként. Ennek nem látja értelmét, s ezt nem vállalhatta fel. Ugyanakkor felcsillan számára a remény: Nyugat-Magyarországon felkelés bontakozik ki az Antant Ausztria javára történő területelcsatolási határozatával szemben. Azonnal cselekszik. A világháborúban parancsnoksága alatt harcoló bajtársaiból önkéntes alakulatot szervez, s bekapcsolódik a nyugat-magyarországi felkelésbe.

1921 augusztus 28-án 120 fővel mint felkelőparancsnok már ott van a Sopron környéki felszabadító harcokban. 1921 szeptember 8-án a II. Ágfalvai csatában részese az osztrák csendőrséget megfutamító győzelemnek. 1921 szeptember 24-ig a Nagymartoni V. felkelő „hadsereg” parancsnoka, majd Sopronban az Ostenburg zászlóalj tisztje. Az ezidőtájt Magyarország földjére lépő IV. Károly király tetteinek elismeréseként őrnaggyá lépteti elő az I. Világháborúban szerzett érdemeiért a hadi érdemkereszt ezüst és a bronz signum laudis, valamint a német vaskereszttel kitüntetett Maderspachot.

1921 október 23-án zajlik le Budapest határában a IV. Károly király szerencsétlen visszatérési kísérletével összefüggő budaörsi csata. Maderspach Viktor már a királypártiak oldalán harcol, mert úgy hiszi, hogy Magyarország feltámasztása a szent korona révén sikerülhet. Mint ismeretes a legitimisták vereséget szenvednek, IV. Károly királyt elfogják, Tihanyba viszik, majd az Antant Hatalmak Madeira szigetére internálják. Maderspach Viktor most már új hazájában is bujdosni kényszerül. Esztergomban letartóztatják, majd a kenyérmezei fogolytáborba internálják. Végül is világháborús érdemeit figyelembe véve 1921 novemberében a fogolytáborból szabadon engedik.

1922 elején családját a románok Erdélyből Csonka-Magyarországra toloncolják, minimális ingósággal, egy tehervagonban küldik át az előzetesen zaklatásoknak és kihallgatásoknak kitétt feleségét két kisgyermekével együtt. Maderspach Viktor ekkor régi vadászismerésének Windishgrätz hercegnek Makkoshotyikai birtokán kap állást, mint vadászati felügyelő és az erdészet főmérnöke. (Ott születik meg harmadik gyermeke, kisebbik leánya, édesanyám Maderspach Irén 1923-ban.)

1924-ben Várpalotára költözik családjával együtt (érdekesség: a várpalotai várban kap lakást), ahol is sógora Korompay Lajos bányamérnök az ottani bánya igazgatója.

1925 elején állásajánlatot kap. A modernizálódó Törökországban fellendülnek az útépitések Anatóliában, s itt kerül alkalmazásra egy útépítő cégnél, mint építésvezető főmérnök. Szabadidejében természetesen itt is hódol szenvedélyének a vadászatnak. Háromcsövű „tüffeng”-et vásárol s ezzel a fegyverrel járja Anatólia vaddisznóban gazdag erdőségeit. Itteni vadászatai során elsősorban a területen élő növény- és állatvilág megfigyelését s annak tisztázását tartotta fontosnak, hogy élnek-e vadkecskék, vadjuhok, netán zergék ezen a tájon. Jelentősebb trófeákat nem sikerült szereznie Törökországban.

1925 végén török megbízatásának teljesítése után visszatér Magyarországra. Ekkor kezdi meg írói munkásságát. Bár korábban is jelentek meg kisebb írásai, cikkei, rendszeresen 1926 január 1-től jelennek meg munkái. Először a „Magyarság” című napilapban közli 37 folytatásban az „Élményeim a nyugat-magyarországi szabadságharcból” címmel visszaemlékezéseit, ezt követi a „Kalandok a Keleten” című írása, majd megjelennek a már korábban említett nagyszerű könyvei („Menekülésem Erdélyből”, „Az oláhok vérnymában a Fekete-tengerig”)

Kittenberger Kálmán indiai hadifogsága után hallott először Maderspach Viktorról, s megismerkedésüket követően felkérte, hogy vadászati témájú írásait lapjában a „Nimród Vadászújság” –ban publikálja. 1927-től kezdődően 78 különböző írása (vadászati elbeszélés, tárcsa, vadászati tanulmány, természetrajzi leírás, közlemény) jelenik meg a nívós vadászújságban. Ugyanezen időben néhány szacikke megjelenik a Nadler Herbert által szerkesztett „A Természet” című szaklapban is.

1934-ben Mátyásfüldre költözik családjával. Az írás mellett továbbra is mint útépítő mérnök dolgozik s munkájához kapcsolódó értekezéseket és szacikkeket is ír. 1936-ban jelenik meg a dr. Vajna György és Társa kiadásában első nagysikerű vadászati témájú könyve a „Páreng-Retyezát. Vadászataim a Déli-Kárpátokban”, melyhez Kittenberger Kálmán írta az előszót, s mely a nagy sikerre való tekintettel azóta is több kiadást megélt.

1940-ben nagy izgalommal várja az Erdély visszacsatolásával kapcsolatos nemzetközi tárgyalások kimenetelét. 1940 augusztus 30-án megszületik a II. Bécsi Döntés, mely Észak-Erdély Magyarországhoz való visszacsatolása iránt rendelkezik. Maderspach Viktor, bár ekkor már betöltötte 65. életévét, kitűnő fizikai állapotban, ereje teljében van (állandóan edzi magát, sportol, teniszezik, kerékpározik). Azonnal önként jelentkezve kéri katonai reaktiválását, s mint őrnagyi rendfokozatú honvédtiszt részt kíván venni az erdélyi hadműveletekben. 1940 szeptember 10.-én honvédségi teherautón elindul az erdélyi bevonulás résztvevőjeként, de sajnálatos műszaki hiba miatt Debrecen mellett az őt szállító gépkocsi felborul, s őt súlyos sérüléssel a debreceni Honvéd Kórházba szállítják. A baleset során szerzett tüdőszélesedés végzetes következményekkel jár. Bár bizakodik ő is és családja is az „Acélember” szervezetének erejében, teljes felépülésére már nem kerül sor, imádott Erdélyébe nem térhet vissza. Néhány hónapos kórházi kezelés után látszólag gyógyultan Mátyásfüldre hazatérve tovább folytatja írói munkásságát, de újabb két vadászati témájú kitűnő könyve a „Havasi vadászataim” és a „Medve” már csak halála után 1942-ben, illetve 1943-ban jelenhetnek meg. Ezen könyveinek legújabb kiadásai a szegedi LAZI Könyvkiadó gondozásában jelentek meg 2007-ben, illetve 2008-ban.

1941 október 3-án életének 67. évében Maderspach Viktor méltósággal viselt rövid szenvedés után a budapesti Rókus kórházban visszaadta lelkét Teremtőjének. A hatalmas szívű, herculesi erejű „Acélember”-nek, a rendíthetetlen hazafinak megadatott az a kegyelem, hogy akkor távozik, amikor Magyarország egén újra kisüt a Nap, a döntőrészen magyarul a területek visszatérnek Magyarországhoz.

Maderspach Viktor földi maradványait 1941 október 7-én a Mátyásfüldi temetőben a római katolikus egyház szertartása szerint helyezték örök nyugalomba. Koporsójánál volt harctéri bajtársai, székely egyetemi és főiskolai hallgatók álltak díszőrséget a nemzeti lobogóval. A koporsó melletti díszpárnán az elhunyt hadi kitüntetései sorakoztak. Gyászbeszédet a megrendült családtagok és gyászolók előtt dr. Javorinszky Jenő miniszteri tanácsos mondott. Fényképes nekrológia október 10-én jelent meg a „Nimród Vadászlap”-ban. Kittenberger Kálmán írt meghatározó sorokat barátjáról.

Márai Sándor „Ankerschmidt lovag” című írásával az „Irodalomtudomány” oldalain emlékezett meg Maderspach Viktorról. Nekrológot közölt a „Magyar Vadászújság”, a „Természet”, a „Nemzeti Újság”, a „Köztelek” és a „Pesti Hírlap” is.

Az 1960-as években az Ikarus Autóbuszgyár terjeszkedése miatt a szép mátyásföldi temető felszámolásra került, s többek között Maderspach Viktor földi maradványait is exhumálják, s új sírja ma a Cinkota Ilona telepi temetőben található meg.

A magyarországi rendszerváltást követően Maderspach Viktor neve már nem tartozik az eltitkolt nevek közé, színes és érdekes írásai sorra kerülnek újra kiadásra.

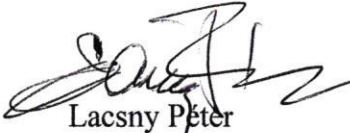
A magyar vadászok, a „Maderspach Viktor Vadásztársaság”, és Maderspach tisztelői sírjánál minden évben születésnapján február 10-én és halálának évfordulóján október 3-án kegyelettel megemlékeznek a Kárpátok nagy vadászáról, a rendíthetetlen magyar hazafiról.

Hasonló megemlékezésekre kerül sor a Budakeszi mellett fekvő Telki vadasparkban felállított mellszobránál is.

A jelenkor emberének is áldozatvállalásból, természetszeretetből, hazafiságból példát mutató Maderspach Viktor életművének és életének bemutatásához, kegyeletének ápolásához nagyban hozzájárultak vitéz Ádám Jenő a „Maderspach Viktor Vadásztársaság” elnöke és Domonkos László történelmi esszéíró, a Duna Televízió szerkesztő riportere.

Isten áldja őket nemes tevékenységükért.

Budapest, 2019. január 12.

Lacsny Péter
okl. gépészmérnök

2. SZ. melléklet

MINERVA Térinformatikai Rendszer

Fóliák

- Alaptérkép - 2018.01.01
- Alaptérkép - 2016.01.01
- Kerületi Építési Szabályzat (K
- KVSZ - Szabályozási tervek I
- Kerületi Városrendezési és Ép
- Hatályos TSZT - 2017.12.06
- TSZT 50/2015 (II. 28.) Főv. K
- TSZT 2017.08.09-től
- FRSZ 2018.01.19-től
- FRSZ 5/2015 (II. 16.) Főv. K
- FRSZ véleményezésre - 2017
- Onkormányzati tulajdonú ing
- Műemlékek
- Régészeti lelőhelyek
- Helyi egyedi védelem 40/201
- Budapest és környező települ
- Ortofotó 2016
- Ortofotó 2012
- Ortofotó 2009
- Ortofotó 2007
- Ortofotó 2003
- Légifotó 1997 (koordináta po
- Településkép védelemről szö

MŰVELETEK

Keresés

Felhasználónév: skamilla

HRSZ keresés

HRSZ: 105842/42

Keresés

Utca keresés

Kösterület neve: bányaföldi

Házszám: 3

Keresés

Találati lista

105842/42

Utmutató

- Helyrajzi szám szerinti keresés esetén írja be a keresett helyrajzi számot, majd a keresés gomb megnyomása után a találati listából válassza ki a keresett ingatlant.
- Cím szerinti keresése esetén írja be a keresett ingatlan kösterületi megnevezésének nevét (minimum 3

A térkép tájékoztató jellegű, másolata semmilyen hivatalos eljárásban nem használható fel! Készült az állami alapadatok 1 1:4497.41 Az ingatlanok közértes adatait a földhivatalok szolgáltatják. CompArt Stúdió Kft. 11:02 2019.02.27.

MINERVA Térinformatikai Rendszer

Fóliák

- Alaptérkép - 2018.01.01
- Alaptérkép - 2016.01.01
- Kerületi Építési Szabályzat (K
- KVSZ - Szabályozási tervek I
- Kerületi Városrendezési és Ép
- Hatályos TSZT - 2017.12.06
- TSZT 50/2015 (II. 28.) Főv. K
- TSZT 2017.08.09-től
- FRSZ 2018.01.19-től
- FRSZ 5/2015 (II. 16.) Főv. K
- FRSZ véleményezésre - 2017
- Onkormányzati tulajdonú ing
- Műemlékek
- Régészeti lelőhelyek
- Helyi egyedi védelem 40/201
- Budapest és környező települ
- Ortofotó 2016
- Ortofotó 2012
- Ortofotó 2009
- Ortofotó 2007
- Ortofotó 2003
- Légifotó 1997 (koordináta po
- Településkép védelemről szö

MŰVELETEK

Keresés

Felhasználónév: skamilla

HRSZ keresés

HRSZ: 105842/42

Keresés

Utca keresés

Kösterület neve: bányaföldi

Házszám: 3

Keresés

Találati lista

105842/42

Utmutató

- Helyrajzi szám szerinti keresés esetén írja be a keresett helyrajzi számot, majd a keresés gomb megnyomása után a találati listából válassza ki a keresett ingatlant.
- Cím szerinti keresése esetén írja be a keresett ingatlan kösterületi megnevezésének nevét (minimum 3

A térkép tájékoztató jellegű, másolata semmilyen hivatalos eljárásban nem használható fel! Készült az állami alapadatok 1 1:1998.85 Az ingatlanok közértes adatait a földhivatalok szolgáltatják. CompArt Stúdió Kft. 11:03 2019.02.27.

2. sz. melléklet

Jogtár® x Levelek - skamilla@bp16.hu x Hatósági aloldal | E-építés po... x ÉTDR x Minerva Térinformatikai Rendi... x + -

Nem biztonságos | 10.10.0.31/minerva/bp16ker/index.php

MINERVA Térinformatikai Rendszer

Fóliák

- Alaptérkép - 2018 01 01
- Alaptérkép - 2016 01 01
- Kerületi Építési Szabályzat (K
- KVSZ - Szabályozási tervek t
- Kerületi Városrendezési és Ép
- Hatályos TSZT - 2017 12 06 -
- TSZT 50/2015 (I 28.) Főv. Ké
- TSZT 2017 08 09-től
- FRSZ 2018 01 19-től
- FRSZ 5/2015 (II 16.) Főv. Ké
- FRSZ véleményezésre - 2017
- Önkormányzati tulajdonú inga
- Műemlékek
- Régészeti lelőhelyek
- Helyi egyedi védelem 40/2017
- Budapest és környező települ
- Ortofotó 2016
- Ortofotó 2012
- Ortofotó 2009
- Ortofotó 2007
- Ortofotó 2003
- Légi felvétel 1997 (koordináta poi
- Településkép védelméről szóló

Szurmay Sándor fasor

105842/31

(105842/42)

MŰVELETEK

Keresés

Felhasználónév: skamilla

HRSZ keresés

HRSZ: 105842/42

Keresés

Utca keresés

Kösterület neve: bokényföldi

Hátszám: 3

Keresés

Találati lista

105842/42

Ütemítő

• Helyrajzi szám szerinti keresés esetén írja be a keresett helyrajzi számot, majd a keresés nyom. megerősítése után a

A térkép tájékoztató jellegű, másolata semmilyen hivatalos eljárásban nem használható fel

1 888 38

Az ingatlanok közhiteles adatait a földhivatalok szolgáltatják

CompArt Stúdió Kft.

Acstall

HUN 11:03 2019.02.27.

94/2012. (XII. 27.) Főv. Kgy. rendelet

a közterület- és városrésznevek megállapításáról,
azok jelöléséről, valamint a házszám-megállapítás
szabályairól

2. A közterület-elnevezés általános szabályai

2. § (1) Minden közterületet el kell nevezni.

(2) A közterületnév előtagból (pl. személynév, fogalom, tárgy) és utótagból áll. A közterületnevek utótagjait a rendelet 1. melléklete tartalmazza.

(3) Az újonnan kialakított közterület nevét a lejegyzést követően egy éven belül meg kell állapítani.

(4) Ha egy közterület a városrendezés vagy a beépítés következtében két vagy több részre tagozódik, egységes közterületként megszűnik, az elkülönült közterületrész(ek)nek - az elkülönüléstől számított egy éven belül - más nevet kell adni.

(5) Az elnevezett közterület természetes folytatásaként nyíló új útszakasz a már elnevezett közterület nevét veszi fel, annak meghosszabbításaként.

3. § (1) Az új elnevezéseknél betűk vagy számjegyek nem helyettesíthetik a közterületneveket.

(2) Nem lehet dátumot tartalmazó elnevezést közterületnévként felhasználni.

(3)* Meglévő utcanév előtagját felhasználni új elnevezéseknél - ide nem értve a „tér”, „tere” új elnevezést - nem szabad, kivéve, ha a meglévő utcanévi előtag az adott kerületben még nem fordul elő, továbbá az utcából, valamint az egyéb, a rendelet 1. mellékletében szereplő utcanévi utótagú közterületről nyíló köz esetét.

4. § (1) A közterületnév megállapításakor figyelemmel kell lenni a történelmi hagyományokra, a földrajzi környezetre és a nyelvhelyességi követelményekre. A

kezdeményezéseket a szokatlanság és ejtésbeli bizonytalanság szempontjából is vizsgálni szükséges.

(2) A közterület elnevezésekor előnyben kell részesíteni az irányjelölő és a helyhez kötődő neveket.

5. § Közterület elnevezését és az elnevezés megváltoztatását bárki kezdeményezheti az érintett közterület helye szerinti kerületi önkormányzatnál vagy a Fővárosi Önkormányzatnál.